

Budó Ágoston Fizikai Feladatmegoldó Verseny

2006 / 2007
2007. január 25. 14⁰⁰-17⁰⁰

MEGOLDÓKULCS

Általános megjegyzések: A megoldókulcs elkészítésével segítséget kívánunk nyújtani a javításhoz. Igyekezünk minél több részpontoszámot megjelölni, hogy a javítás minél inkább egységes lehessen. Természetesen az egyedi megoldások pontozását Önökre kell bízunk.

A feladatok megoldásánál a $g = 9,81 \text{ m/s}^2$ értéket használjuk. A megoldás $g = 10 \text{ m/s}^2$ esetén is teljes értékűnek tekinthető.

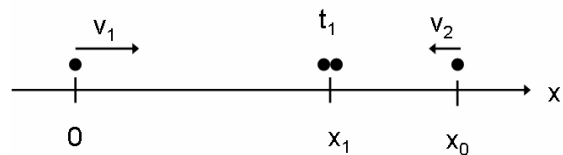
1. feladat:

$v_1 = 2 \text{ m/s}$, $v_2 = 1 \text{ m/s}$ $x_0 = 12 \text{ m}$
Számoljuk ki, hogy hol és mikor találkozik a két test. Mivel a találkozásig egyenes vonalú egyenletes mozgást végeznek a testek:

$$x_1 - 0 = v_1 t_1$$

Az egyenletrendszert megoldva:

$$t_1 = \frac{x_0}{v_1 + v_2} = \underline{\underline{4 \text{ s}}}$$

$$x_0 - x_1 = v_2 t_1 \quad \text{2 pont}$$

$$x_1 = \frac{x_0}{1 + \frac{v_2}{v_1}} = \underline{\underline{8 \text{ m}}} \quad \text{2 pont}$$

Teljesen rugalmas ütközés esetén igaz a lendület- és mozgásienergia-megmaradás törvénye. Tudván, hogy sebességet cserél a két test a megmaradási törvényeket felírva kapjuk:

$$m_1 v_1 - m_2 v_2 = -m_1 v_2 + m_2 v_1$$

$$\frac{1}{2} m_1 v_1^2 + \frac{1}{2} m_2 v_2^2 = \frac{1}{2} m_1 v_2^2 + \frac{1}{2} m_2 v_1^2 \quad \text{2 pont}$$

Az egyenletrendszert megoldva kapjuk $m_1 = m_2 = m$ 1 pont

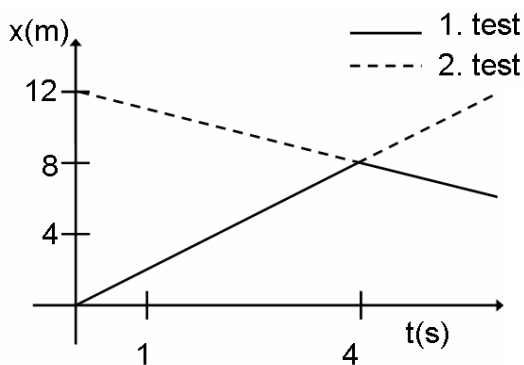
(Ha a diák csak a megmaradási törvényekre hivatkozva felírja a tömegek egyenlőségét maximális pont adható, ha nem hivatkozik a megmaradási törvényekre -1 pont)

Tökéletes rugalmas ütközés esetén a hely-idő függvények az 1. ábra mutatja:

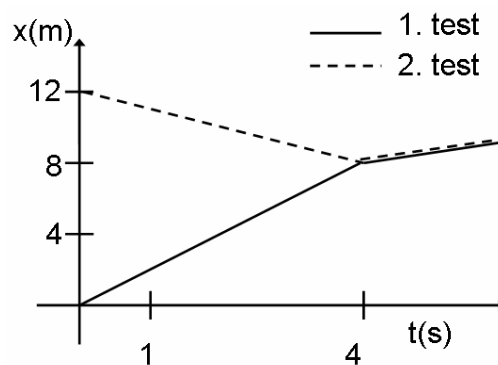
Tökéletesen rugalmatlan ütközés esetén a testek együtt mozognak. Ekkor is igaz a lendület-megmaradás törvénye.

$$m v_1 - m v_2 = m v + m v \Rightarrow v = \frac{v_1 - v_2}{2} = 0,5 \frac{\text{m}}{\text{s}} \quad \text{3 pont}$$

Tökéletes rugalmatlan ütközés esetén a hely-idő függvényeket a 2. ábra mutatja.

1. ábra: Tökéletesen rugalmas ütközés

2. ábra: Tökéletesen rugalmatlan ütközés

Grafikonok értékelése:

Tengelyek felirattal, beosztással, mértékegységgel	2+2 pont
Hely-idő függvények helyes ábrázolása	2+2 pont
Jól látszik melyik testhez melyik grafikon tartozik	1+1 pont

2. feladat:

A megoldás alapja a hasonló háromszögek oldalainak arányossága.

2 pont

A jelölések az ábrán mutatjuk be. A háromszögek A csúcsnál levő szöge közös, és a vele szemközi oldalak párhuzamosak, így az ABC háromszög hasonló az ADE háromszöghöz, vagyis

$$\frac{AB}{AD} = \frac{BC}{DE}$$

2 pont

ahonnan:

$$\frac{x-1\text{ m}}{x} = \frac{y}{1\text{ m}}$$

Átrendezve:

$$x = \frac{1\text{ m}^2}{1\text{ m} - y}$$

Az első esetben ez

$$\underline{x = 25\text{ m}}$$

4 pont

Ha a trapéz oldalának mérésekor 2 mm-t tévedünk, vagyis a valós hossz 96,2 cm, vagy 95,8 cm, akkor a távolságra rendre $x = 26,3\text{ m}$ vagy $x = 23,8\text{ m}$, tehát a távolságmérés során elkövetett hiba $\underline{\Delta x = 1,3\text{ m}}$.

2 pont

2 pont

2 pont

Ha a trapéz rövidebb oldalát 99 cm-nek mérjük, akkor a tárgy távolsága a méterrúd felénk eső végétől: $\underline{x = 100\text{ m}}$.

2 pont

A 2 mm-es hibát figyelembe véve a távolság $x = 125\text{ m}$ vagy $x = 83,3\text{ m}$,

2 pont

tehát az elkövetett hiba $\underline{\Delta x = 25\text{ m}}$.

2 pont

Ha a hiba számításakor csak az egyik irányban való eltérést veszi figyelembe, a pont akkor is jár.

Megjegyzés: a hiba pesszimista becslésekor az azonos mennyiség mérésekor meghatározott hibák közül a nagyobbát szoktuk megadni a mérés hibájaként.

3. feladat:

A test gyorsulása

$$a = \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{0,1 \frac{\text{m}}{\text{s}}}{0,3 \text{ s}} = \frac{1 \text{ m}}{3 \text{ s}^2} = 0,333 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}. \quad \text{2 pont}$$

A mozgás első szakaszában a test 0 kezdősebességről az előbbi gyorsulással mozog, 1,2 s-ig. Ekkor sebessége és helyzete:

$$v_0 = a \cdot t = 0,4 \frac{\text{m}}{\text{s}} \quad \text{és} \quad s_1 = \frac{1}{2} a \cdot t^2 = \underline{0,24 \text{ m}}. \quad \text{2+2 pont}$$

A másik szakaszban a gyorsulás ellentettjére változik, és a test az imént számított kezdősebességgel indul.

0,9 s elteltével sebessége $v = v_0 - a \cdot t = 0,1 \frac{\text{m}}{\text{s}}$, a kezdeti irányba mutat, 3+2 pont

helyzete a kiindulóponttól $s = s_1 + v_0 \cdot t - \frac{1}{2} a \cdot t^2 = \underline{0,465 \text{ m}}$. 3 pont

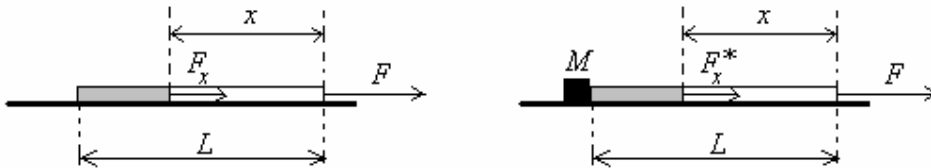
1,5 s után $v = -0,1 \frac{\text{m}}{\text{s}}$, az eredeti iránnyal ellentétes,

helyzete $s = \underline{0,465 \text{ m}}$, az előző helyzettel megegyezik. 2+2+2 pont

4. feladat:

$$F = 1,2(m+M)g = 1,2(m+0,5m)g = 1,8mg$$

A vízszintes mozgatás esete:

Az ábrán látható jelöléseket használjuk. Vizsgáljuk az egész kötél mozgását, majd a kötelet két részre osszuk fel, és tanulmányozzuk a szürke részének mozgását:

Terhelés nélküli eset:

Az egész kötéltre: $F = ma$, innen $a = \frac{1,8mg}{m} = \underline{1,8g}$.

A szürke részre: $F_x = m \frac{L-x}{L} a = \underline{1,8mg(1 - \frac{x}{L})}$. 3 pont

Terhelés esetén:

Az egész kötéltre: $F = (m+M)a^*$, innen $a^* = \frac{1,8mg}{1,5m} = \underline{1,2g}$.

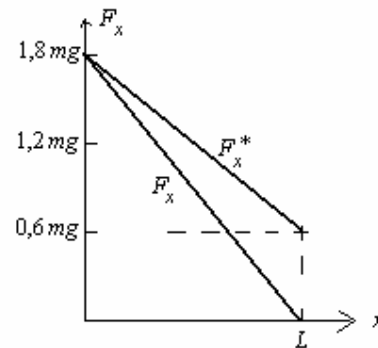
A szürke részre: $F^* = (m \frac{L-x}{L} + M)a^* = \underline{1,2mg(1,5 - \frac{x}{L})}$

3 pont

Az ábrázolásért

2+2 pont

Ugyanilyen jó megoldás az is, amikor először felírjuk a jobb oldalon látható esetre a mozgásegyenleteket, melyből következik $M=0$ esetben az első esetre vonatkozó megoldás.

Függőleges mozgás esete:

Itt is érdemes lerajzolni a két esetet.

M nélkül, függőleges mozgáskor az egész kótélre és a szürke részre a mozgásegyenlet:

$$F - mg = ma, \text{ innen } a = \frac{F - mg}{m} = \underline{\underline{0,8g.}}$$

$$F_x - \frac{L-x}{L}mg = \frac{L-x}{L}ma = 0,8mg\left(1 - \frac{x}{L}\right).$$

$$\text{Innen: } F_x = (1 + 0,8)mg \left(1 - \frac{x}{L}\right) = \underline{\underline{1,8mg \left(1 - \frac{x}{L}\right)}}.$$

4 pont

M terheléssel: $F - (m + M)g = (m + M)a^*$, innen

$$a^* = \frac{F - 1,5mg}{1,5m} = \frac{1,8mg - 1,5mg}{1,5m} = \underline{\underline{0,2g.}}$$

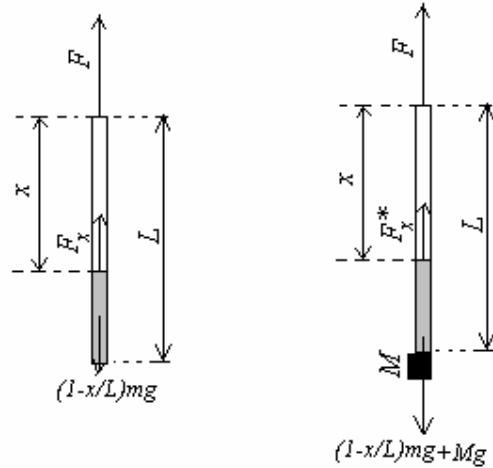
$$F_x^* - \left(\left(1 - \frac{x}{L}\right)m + M\right)g = \left(\left(1 - \frac{x}{L}\right)m + M\right)a^*.$$

$$\text{Innen } F_x^* = \left(\left(1 - \frac{x}{L}\right)m + M\right)(a^* + g) = \left(1,5 - \frac{x}{L}\right)m \cdot 1,2g = \underline{\underline{1,2mg \left(1,5 - \frac{x}{L}\right)}}.$$

4 pont

A függvények pontosan megegyeznek a vízszintes helyzetben történő mozgáskor kapott függvényekkel.

2 pont

5. feladat:

Az ábra jelöléseit használva:

$$h_1 = 6 \text{ cm}, h_2 = 20 \text{ cm}, h_3 = 150 \text{ cm}$$

$$r_1 = 12 \text{ cm}, r_2 = 5 \text{ cm}, r_3 = 50 \text{ cm}$$

$$V_1 = 2 \text{ l}$$

$$\rho = 500 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3}$$

Először számoljuk ki a törzs és a korona tömegét:

$$m_2 = \rho \cdot V = \rho \cdot r_2^2 \pi \cdot h_2 = 0,785 \text{ kg}$$

$$m_3 = m - m_2 = 9,215 \text{ kg}$$

A függvénytáblázatból kinézhető, hogy a kúp tömegközéppontja a szimmetriatengelyen az alaptól $\frac{h_3}{4} = 37,5 \text{ cm}$ távolságban van. A henger tömegközéppontja a szimmetriatengelyen a

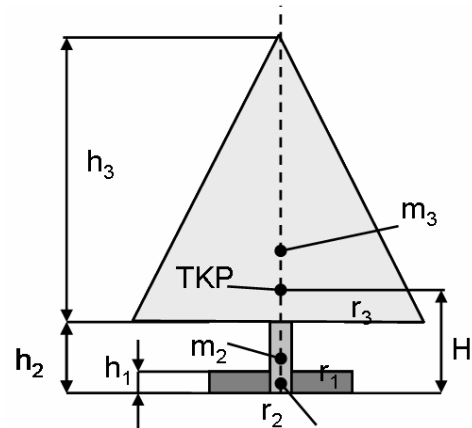
magasság felénél van, azaz mindkét alaptól $\frac{h_2}{2} = 10 \text{ cm}$ távolságban. A karácsonyfa

tömegközéppontja a korona és a törzs tömegközéppontja közötti távolságot osztja a

tömegekkel fordított arányban. A törzs tömegközéppontjától $\frac{m_3}{m} \left(\frac{h_3}{4} + \frac{h_2}{2} \right) = 43,77 \text{ cm}$

távolságban van, tehát $H = \underline{\underline{53,77 \text{ cm}}}$

4 pont

2 pont

A karácsonyfára az általunk kifejtett erőn kívül a gravitációs erő és a nyomóerő hat. A fát addig kell forgatni amíg a tömegközéppontja a forgástengely fölé kerül, innentől kezdve magától feldől. A kezdeti állapottól a gravitációs erő munkája $W_g = mg(H - H')$, a nyomóerő nem végez munkát, tehát nekünk $W = -W_g = mg(H' - H)$ munkát kell végeznünk. (Feltételeztük, hogy a fa mozgási energiája nem változik lényegesen.) **6 pont**

H' távolságot Pitagorasz-tételből határozhatjuk meg:

$$H' = \sqrt{H^2 + r_1^2} = 55,09 \text{ cm}$$

Ahonnán $W = mg(H' - H) = 1,298 \text{ J} \approx \underline{\underline{1,3 \text{ J}}}$ **2 pont**

A karácsonyfa feldöntéséhez $1,3 \text{ J}$ munkát kell végezni.

Ha a talpba vizet töltünk, akkor a tömegközéppont helyét változtatjuk meg. A betöltött víz tömege: $m_1 = 2 \text{ kg}$

A feladat szöveg szerint a vízzel teletöltjük a talpat, azaz a víz tömegközéppontját a talp magasságának felénél van, a talajtól 3 cm távolságban. A karácsonyfa és a víz tömegközéppontja egymástól $d = H - 3 \text{ cm} = 50,77 \text{ cm}$ távolságban van. Az eredő tömegközéppont ezt a távolságot osztja a tömegekkel fordított arányban. A talp

tömegközéppontjától $\frac{m}{m_1 + m} d = 42,31 \text{ cm}$ távolságban van, tehát az eredő tömegközéppont a

talajtól $H_1 = 45,31 \text{ cm}$ távolságban van. **4 pont**

Az előző gondolatmenetet megismételve kapjuk, hogy

$$H_1' = \sqrt{H_1^2 + r_1^2} = 46,87 \text{ cm}$$

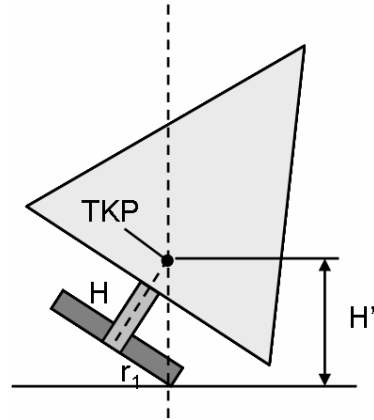
$$W_1 = (m + m_1)g(H_1' - H_1) = 1,837 \text{ J} \approx \underline{\underline{1,8 \text{ J}}}$$

2 pont

A karácsonyfa feldöntéséhez $1,8 \text{ J}$ munkát kell végezni.

A várakozásnak megfelelően, ha a talpba vizet töltünk több munkát kell végezni a fa feldöntéséhez. Ugyanis mélyebbre került a tömegközéppont, így nagyobb tömeget kell magasabbra emelnünk.

Megjegyzés: A tömegközéppont magassága a $H = \frac{m_2 \frac{h_2}{2} + m_3 \left(\frac{h_3}{4} + h_2 \right)}{m} = 53,77 \text{ cm}$ képletrel közvetlenül is meghatározható.

6. feladat:

A feladat első felének megoldása megegyezik az 5. feladat megoldásával.

Pontozzuk le az eddigi munkát a fentiek szerint, és az 5.feladatra kapott pontszámot szorozzuk meg 0,6-tal, és kerekítsük egészre.

Az ábra jelöléseit használva:

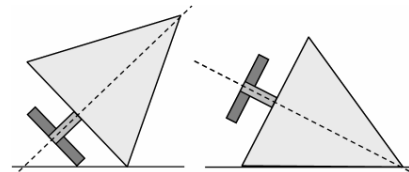
$$h_1 = 6 \text{ cm}, h_2 = 20 \text{ cm}, h_3 = 150 \text{ cm}$$

$$r_1 = 12 \text{ cm}, r_2 = 5 \text{ cm}, r_3 = 50 \text{ cm}$$

$$V_1 = 2 \text{ l}$$

$$\rho = 500 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3}$$

Először el kell dönteni, hogy miután eldőlt a karácsonyfa az ábrákon látható két eset közül, melyik helyzetből kell

felállítani. Vizsgáljuk meg, melyik helyzet stabil egyensúlyi helyzete a fának!

1. eset: Az ábrán α -val jelölt szögek egyenlők, mert azonos állású szögek illetve merőleges szárú szögek. A derékszögű háromszögekben a megfelelő szögfüggvényeket felírva:

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{r_3 - r_1}{h_2} = 1,9 \Rightarrow \alpha = 62,24^\circ$$

$$x = H \cdot \cos \alpha - r_1 \cdot \sin \alpha = 14,42 \text{ cm}$$

abban az esetben, amikor a talpat teletöltöttük:

$$x_1 = H_1 \cdot \cos \alpha - r_1 \cdot \sin \alpha = 10,48 \text{ cm}$$

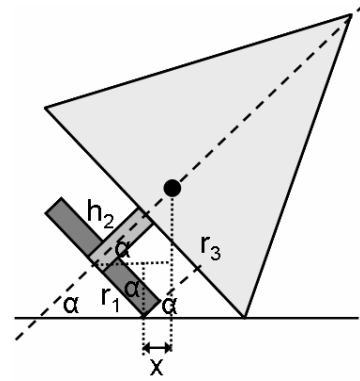
Ez azt jelenti, hogy a tömegközéppont mindkét esetben a talp és a korona érintkezési pontja között helyezkedik el. Tehát a helyzet stabil egyensúlyi helyzet. A tömegközéppont magassága a két esetben:

$$H^* = H \sin \alpha + r_1 \cos \alpha = 53,17 \text{ cm} \quad \text{és} \quad H_1^* = H_1 \sin \alpha + r_1 \cos \alpha = 45,68 \text{ cm}$$

A felállításához szükséges munka:

$$W^* = mg(H' - H^*) = \underline{1,88 \text{ J}} \quad \text{ill.} \quad W_1^* = (m + m_1)g(H_1' - H_1^*) = \underline{1,4 \text{ J}}$$

4 pont

2. eset: Számoljuk ki a tömegközéppont és a fa csúcsa közötti távolságot: $d = h_2 + h_3 - H = 116,23 \text{ cm}$ $d_1 = h_2 + h_3 - H_1 = 124,69 \text{ cm}$

Jól látható, hogy mindkét esetben a tömegközéppont a koronában van.

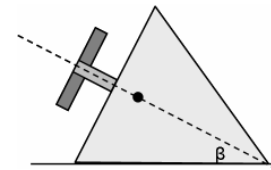
Az ábrát megnézve megállapíthatjuk, hogy mindkét esetben stabil egyensúlyi helyzetben van a fa. A derékszögű háromszögekben a

megfelelő szögfüggvényeket felírva kiszámolhatjuk β értékét: $\operatorname{tg} \beta = \frac{r_3}{h_3} = 0,33 \Rightarrow \beta = 18,43^\circ$

és a tömegközéppont magasságát: $H^* = d \cdot \sin \beta = 36,75 \text{ cm}$ $H_1^* = d_1 \cdot \sin \beta = 39,42 \text{ cm}$. A fa felállításához szükséges munka:

$$W^* = mg(H' - H^*) = \underline{18,0 \text{ J}} \quad \text{ill.} \quad W_1^* = (m + m_1)g(H_1' - H_1^*) = \underline{8,77 \text{ J}}$$

4 pont

7. feladat:

A kezdeti állapotban a tartályban és a hozzá csatlakozó csőben levő higanyszintek magassága megegyezik, vagyis a tartályban a nyomás megegyezik a légköri nyomással.

1 pont

A tartályban levő gáz állapotjelzői: p_0, V_0, T_0, N_0 , a gáztörvény alapján: $N_0 = \frac{p_0 \cdot V_0}{k \cdot T_0}$.

Ha a tartályba bepréselünk még V_0 térfogatú gázt, akkor a tartályban levő gázmennyiség

$$N_1 = \frac{p_0 \cdot V_0}{k \cdot T_0} + \frac{p_0 \cdot V_0}{k \cdot T_0} = \frac{p_1 \cdot V_0}{k \cdot T_0}, \quad \text{vagyis az új nyomás } p_1 = 2 p_0.$$

2 pont

A higanyszint emelkedése a külső és belső nyomáskülönbségnek felel meg. A légköri nyomás tehát 76 cm magasságú higanyoszlop hidrosztatikai nyomásával tart egyensúlyt.

A második zacskó tartalmának betöltésekor

$$N_2 = \frac{p_0 \cdot V_0}{k \cdot T_0} + \frac{2 p_0 \cdot V_0}{k \cdot T_0} = \frac{p_2 \cdot V_0}{k \cdot T_0}, \quad \text{ahonnan } p_2 = 3 p_0.$$

4 pont

A higanyoszlop magassága a légköri nyomás duplájával kell egyensúlyt tartson, ami 152 cm magas oszlop hidrosztatikai nyomásának felel meg, vagyis a higanyszint újabb 76 cm-t emelkedik. **4 pont**

Amikor a csapot kinyitjuk a $3 p_0$ nyomású tartály és az üres zacskó között, akkor a gáz kitölti a rendelkezésre álló $2 V_0$ térfogatot, vagyis

$$N_2 = \frac{3p_0 \cdot V_0}{k \cdot T_0} = \frac{p_3 \cdot 2V_0}{k \cdot T_0}, \text{ ahonnan } p_3 = 1,5 p_0. \quad \mathbf{4 \text{ pont}}$$

A higanyoszlop aljára és tetejére nehezedő nyomások különbsége a légköri nyomás fele, így magassága 38 cm. **4 pont**

Az első zacskó betöltése utáni állapothoz képest a higanyszint csökkent, hiszen az utolsó lépésben több gáz távozott a tartályból, mint amit a zacskóból a második lépésben beletöltöttünk.

1 pont

8. feladat:

$T_1 = 40^\circ\text{C} = 313 \text{ K}$, $l_1 = 25 \text{ cm}$, $p_{g1} = 7373 \text{ Pa}$, $T_2 = 60^\circ\text{C} = 333 \text{ K}$, $l_2 = 30,5 \text{ cm}$, $p_{g2} = 19920 \text{ Pa}$, a cső keresztmetszetét jelöljük A -val.

A külső légnyomás $p_0 = ?$

Legyen a bezárt levegő anyagmennyisége $n = N/N_A$, ahol N a bezárt levegőmolekulák száma, mely a kísérlet során nem változik. A bezárt térben levő vízgőz molekulák száma N_{v1} és N_{v2} . Felírjuk mindkét hőmérsékleten az állapotegyenletet, a gőzt ideális gázzal közelítve:

$$p_0 l_1 A = (N + N_{v1}) k T_1, \quad \mathbf{3 \text{ pont}}$$

$$p_0 l_2 A = (N + N_{v2}) k T_2$$

A vízgőz parciális nyomását felhasználva, felírhatjuk a két állapotban a bezárt vízgőzre az állapotegyenletet:

$$p_{g1} l_1 A = N_{v1} k T_1, \quad \mathbf{3 \text{ pont}}$$

$$p_{g2} l_2 A = N_{v2} k T_2$$

Az azonos állapotokra vonatkozó egyenleteket vonjuk ki egymásból:

$$(p_0 - p_{g1}) l_1 A = N k T_1, \quad \mathbf{4 \text{ pont}}$$

$$(p_0 - p_{g2}) l_2 A = N k T_2$$

Ezekből az egyenletekből $\frac{Nk}{A}$ -t kifejezve és a másik oldalakat egyenlővé téve kapjuk, hogy:

$$\frac{(p_0 - p_{g1}) V_1}{T_1} = \frac{(p_0 - p_{g2}) V_2}{T_2}, \quad \mathbf{2 \text{ pont}}$$

$$\text{innen } \frac{(p_0 - p_{g1})}{(p_0 - p_{g2})} = \frac{V_2}{V_1} \frac{T_1}{T_2} = \frac{l_2}{l_1} \frac{T_1}{T_2}. \text{ Ezt alakítva } (p_0 - p_{g1}) = \frac{l_2}{l_1} \frac{T_1}{T_2} (p_0 - p_{g2})$$

$$\left(1 - \frac{l_2}{l_1} \frac{T_1}{T_2}\right) p_0 = p_{g1} - \frac{l_2}{l_1} \frac{T_1}{T_2} p_{g2}$$

$$p_0 = \frac{p_{g1} - \frac{l_2}{l_1} \frac{T_1}{T_2} p_{g2}}{1 - \frac{l_2}{l_1} \frac{T_1}{T_2}} \quad \text{5 pont}$$

$$p_0 = \frac{-15470 \text{ Pa}}{-0,147} = \underline{\underline{1,05 \cdot 10^5 \text{ Pa}}} \quad \text{3 pont}$$

Egy, egyszerűbb megoldás is kívánkozik. Használjuk fel, hogy a bezárt levegő nyomása mindig a külső légnyomás és a víz telített gőze nyomásának a különbsége lesz.

Írjuk fel a bezárt levegőre az egyesített gáztörvényt, akkor azonnal a következő egyenletre

$$\text{jutunk: } \frac{(p_0 - p_{g1})V_1}{T_1} = \frac{(p_0 - p_{g2})V_2}{T_2}, \text{ majd oldjuk meg a fentiek szerint. Ez a megoldás is}$$

teljes értékű.

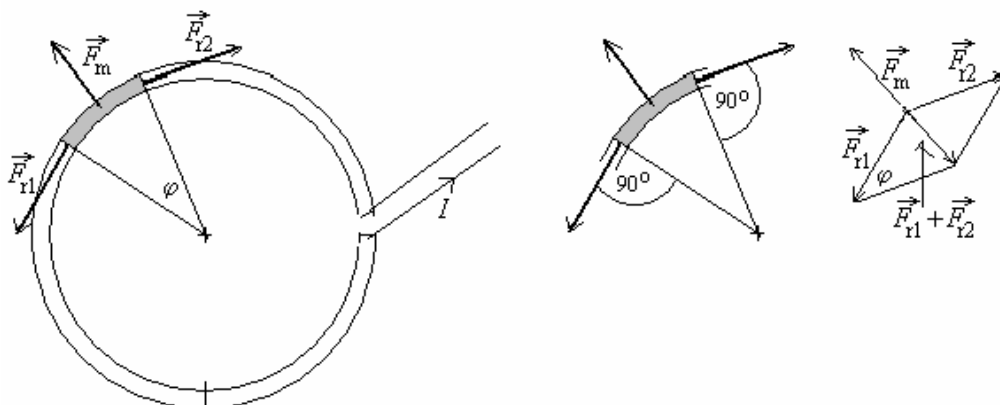
9. feladat:

$B = 0,06 \text{ T}$, $I = 1,5 \text{ A}$, $D = 1 \text{ N/m}$, $L_0 = 20 \text{ cm}$.

Ha a szalag bármely részén felvesszünk egy kicsi szakaszt, amely már jó közelítéssel egyenesnek tekinthető, és meghatározzuk a mágneses tér által kifejtett erőt, azt kell megállapítanunk, hogy a kicsi darabra is és a mágneses indukcióra is merőleges, a hurokból kifelé mutat. A hurkot tágítani fogja, a szál rugalmassága miatt szimmetrikusan kör alakúra feszül ki.

4 pont

Vizsgáljuk meg egy kis körívre ható erőket:

ábra az erőkkel: 4 pont

Az ábrán a φ szöget sokkal kisebbnek kell elgondolni, itt csak az ábrázolás megkönnyítése miatt ilyen nagy. A szürke vezetékdarabra a mágneses erőn kívül a szalagban ébredő erő hat, ez a két végen, arra merőlegesen lép fel, és ez a két, a szál rugalmas feszültségéből eredő két erő merőleges a vezetékdarab végeihez húzott sugarakra, és egymással egyenlő nagyságúak. A három erő hatására a kijelölt vezetékdarab egyensúlyban van. A három erő támadáspontja nem esik egybe, de hatásvonaluk egy pontban metszi egymást. Az ábra zsúfoltságának elkerülése érdekében rajzoljuk le egy kiválasztott pontba a három erőt (jobb oldali ábrarészlet).

És most kell felhasználnunk, hogy a φ szög nagyon kicsi:

A vezetékdarab egyensúlyban van, ezért:

$$F_m = |\vec{F}_{r1} + \vec{F}_{r2}|. \quad \text{2 pont}$$

Ha a szöget radiánban mérjük és értéke kicsi, akkor az egyenlő szárú háromszög alapja

közelíthető egy körívvel $|\vec{F}_{r1} + \vec{F}_{r2}| \approx F_{r1} \cdot \varphi$,

vagy azt is írhatjuk, hogy $|\vec{F}_{r1} + \vec{F}_{r2}| = 2F_{r1} \sin \frac{\varphi}{2} \approx F_{r1} \cdot \varphi$. 2 pont

A mágneses erő: $F_m = B \cdot I \cdot \Delta l$, és használjuk fel, hogy $\Delta l = r \cdot \varphi$. 2 pont

A két összefüggésből:

$$F_{r1} \cdot \varphi \approx B \cdot I \cdot r \cdot \varphi,$$

$$F_{r1} \approx B \cdot I \cdot r.$$

Ez a feszítőerő akkor ébred a szalagban, ha az ΔL -lel megnyúlik. Határozzuk meg ezt a megnyúlását:

$$F_{r1} = |-D\Delta L| \approx B \cdot I \cdot r, \text{ azaz } \Delta L \approx \frac{B \cdot I \cdot r}{D} = \underline{2,86 \text{ mm}}. \quad \text{2 pont}$$

Kiszámítható a szalag kezdeti hosszából, árammentes esetben lehetséges sugara (, amely a kiinduló ábra szerint nem valósul meg) $r_0 = 31,83 \text{ mm}$.

Kifeszített, árammal átjárt esetben a sugár: $r = 32,29 \text{ mm}$ lesz, a szalag hossza pedig:

$$L = L_0 + \Delta L = \underline{20,286 \text{ cm}}. \quad \text{2 pont}$$

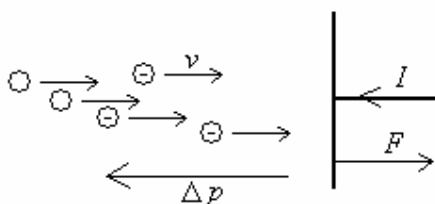
akár r akár L megadásakor jár a pont

Ha megfordítjuk az áram irányát, akkor a szalag részeire az előző szimmetria-középpont felé fog mutatni az erő. Az bizonyosan állítható, hogy megváltozik a szalag alakja. Esetleg megcsavarodik a két rögzítési pont körül és zárlat keletkezik, nem folyik rajta áram, nincs mágneses erő.

Összelapul egymáshoz a két fémszalag, és ha nem lenne zárlat, akkor ezek taszítják egymást, a külső mágneses tér hatására ez az állapot is megmaradhat. Kevésbé valószínű, hogy ez megvalósul. 2 pont

10. feladat

$U = 5000 \text{ V}$, $I = 50 \mu\text{A}$, $m_{el} = 9,1 \cdot 10^{-31} \text{ kg}$, $Q_{el} = 1,6 \cdot 10^{-19} \text{ C}$. Kérdés: $F = ?$

A felgyorsított elektronok a lemezhez kötött vezetéken keresztül zárják az áramkört, és a vezetékben elhanyagolható sebességgel haladnak. A becsapódáskor megváltozik az impulzusuk (lendületük), ezt a lemez által kifejtett erőlkés okozza, az ehhez tartozó ellenerő hat a lemezre.

3 pont

Az elektronokon a katódból való kilépésük utáni gyorsító tér munkát végez, ezzel mozgási energiájuk megváltozik, ebből kiszámítható a becsapódás előtti sebességük, impulzusuk:

$$Q \cdot U = \frac{1}{2} m_{el} v^2, \text{ innen } v = \sqrt{\frac{2QU}{m_{el}}} = \underline{4,19 \cdot 10^7 \frac{\text{m}}{\text{s}}}. \quad \text{3 pont}$$

Még megengedhető a klasszikus számolás.

$$\text{És } p = m_{el} \cdot v = \sqrt{2QUm_{el}} = \underline{3,813 \cdot 10^{-23} \frac{\text{kg} \cdot \text{m}}{\text{s}}}. \quad \text{1 pont}$$

Az erőhatást a Δt idő alatt becsapódó ΔN számú elektron impulzusváltozásából határozzuk

meg. ΔN -t az áramerősség határozza meg: $\Delta N = \frac{I \Delta t}{Q}$. 2 pont

egy elektronra az impulzusváltozás: $|\Delta p| = |0 - p| = p$. 2 pont

A lemezre ható erő irányát az ábra mutatja,
nagysága:

$$F = \frac{\Delta(N \cdot p)}{\Delta t} = \quad \quad \quad \text{4 pont}$$

$$= \frac{|0 - (\Delta N) p|}{\Delta t} = \frac{\Delta N}{\Delta t} p = \frac{\Delta N Q}{\Delta t} \frac{p}{Q} = I \frac{p}{Q} = I \sqrt{\frac{2Um_{el}}{Q}}. \quad \quad \quad \text{2 pont}$$

$$\underline{\underline{F = 1,19 \cdot 10^{-8} \text{ N}}}. \quad \quad \quad \text{3 pont}$$

11. feladat:

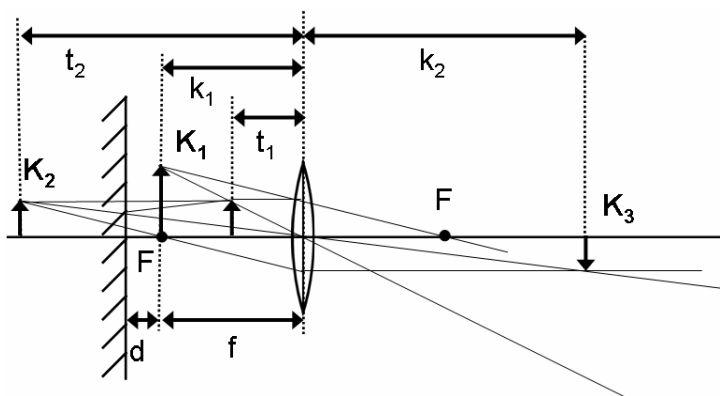
$f = 20 \text{ cm}$, $t_1 = 10 \text{ cm}$ $d = 5 \text{ cm}$

Az ábrán látható hogyan
szerkeszthetők meg a képek. A
tárgyról 3 kép keletkezik. K_1 , K_2 és
 K_3 4 pont

A K_1 kép helyzetét a
lencsetörvényből számolhatjuk.

$$\frac{1}{f} = \frac{1}{t_1} + \frac{1}{k_1} \Rightarrow k_1 = \frac{f \cdot t_1}{t_1 - f} = \underline{\underline{-20 \text{ cm}}}$$

A negatív előjel virtuális képet
jelent. 4 pont

A tárgyról a tükör is készít egy virtuális képet a tükör mögött 15 cm távolságban K_2 , azaz a
lencsétől $t_2 = 40 \text{ cm}$ távolságban. 3 pont

Ez a képet a lencse leképezi, a K_3 kép képtávolságát a lencsetörvényből kapjuk.

$$\frac{1}{f} = \frac{1}{t_2} + \frac{1}{k_2} \Rightarrow k_2 = \frac{f \cdot t_2}{t_2 - f} = \underline{\underline{40 \text{ cm}}} \quad \quad \quad \text{4 pont}$$

A lencse felől belenézve nyilván csak két képet láthatunk K_1 és K_3 .

Ha messze vagyunk a lencsétől, akkor mindkét képet láthatjuk. 2 pont

A K_3 képet akkor látjuk jól, ha a képtől legalább a tisztalátás távolságából nézünk vissza. Ha
a lencséhez közelebb vagyunk, mint a K_3 kép, akkor a szemünk a sugarakat a retina elé
képezi le, (éles) képet nem láthatunk. A lencséhez közel csak K_1 képet látjuk 3 pont